PARK PRAAT

Het cliëntenmagazine van het Parkhuis

herfst 2021 *editie* 03

het PARK HUIS
hartverwarmend & bekwaam

DEMENTIE **Casemanager dementie, steun en toeverlaat voor de cliënt én mantelzorger**

GERONTOPSYCHIATRIE **Wonen 'op de Eik', genoeg te doen!**

MUZIEKTHERAPIE **06** 'Dit was een goed begin van de dag'

Voorwoord

Is het je opgevallen? Parkpraat heeft een nieuw jasje! We bouwen, letterlijk aan nieuwbouw, maar ook aan het regionale expertisecentrum voor mensen met dementie, Korsakov en gerontopsychiatrische problemen. Ook Parkpraat groeit daarin mee. Natuurlijk blijven we de mooie dingen delen die binnen onze organisatie gebeuren. En die zijn er genoeg:

In deze Parkpraat komen de casemanagers dementie aan het woord. Ze kunnen van onschatbare waarde zijn voor thuiswonende mensen met dementie, maar dat is lang niet bij iedereen bekend. Onze muziektherapeute vertelt over muziektherapie in het Dijckhuis. Ook is er nieuws vanuit Werkplaats 'In Bedrijf' en delen we een heel bijzonder verhaal van een bezoekster van de Dagbehandeling voor Jonge mensen met dementie, die als vrijwilligster een bewoonster van Dubbelsteyn bezoekt.

Verder bestond het Parkhuis op 7 september exact 50 jaar! Op 7 september 1971 opende het Parkhuis de deuren aan de Haaswijkweg Oost. Er is heel wat veranderd sinds die tijd. De bijzondere datum ging niet ongemerkt voorbij. Een groot feest konden we in de huidige tijd niet organiseren, maar op iedere locatie was het toch een beetje feest!

Ook delen we graag de impressie van de bootvakantie 2021. Wat een feest dat die weer plaats kon vinden! Met grote dank aan de geweldige inzet van medewerkers, vrijwilligers en familie.

Veel leesplezier!
De redactie

Ontmoetingscentra Dordrecht

- de Koloriet
- het Stadswiel
- de Gravenhorst
- het Polderwiel
- Torenzicht

T 06 346 577 41

Postadres:
Jacob Marisstraat 70
3314 TK Dordrecht

Werkplaats 'In Bedrijf'

T 078 707 00 56

Egstraat 10
3319 LA Dordrecht

Intramurale locaties

- het Parkhoff
- het Dijckhuis
- Middenhoeve
- Dubbelsteyn
- Parkstaete
- het Polderhuis

T 078 622 00 00

Postadres:
Haaswijkweg Oost 69a
3319 GB Dordrecht

Klachtenfunctionaris voor cliënten

klachten@hetparkhuis.nl

Het verhaal van de cover

Iedere dinsdagmorgen wordt in de bibliotheek van het Dijckhuis muziek gemaakt. Er staan diverse instrumenten en een kleine installatie met microfoon om versterkt te kunnen spelen en zingen. Muziektherapie wordt in het Dijckhuis in individuele- of groepssessies aangeboden als onderdeel van behandeling van de bewoners met het syndroom van Korsakov.

Lees meer op pagina 10

Colofon

Parkpraat is een uitgave van het Parkhuis in Dordrecht en is bestemd voor iedereen die betrokken is bij het welzijn van de bewoners.

Redactieadres:
Redactie Parkpraat p/a het Parkhuis,
Haaswijkweg Oost 69a,
3319 GB Dordrecht.
parkpraat@hetparkhuis.nl
De redactie bestaat uit:
Yone van Beek, Fanny Feyer, Miranda Pieters, Annelieke de Man en Yvette van Nes.
Druk:
RAD Dordrecht
Vormgeving:
Idefix Vormgeving & Communicatie

Deze keer

pagina **06**
Dementie op jonge leeftijd
Cliënt én vrijwilliger tegelijkertijd, dat kan!

pagina **08**
Korsakov
Werkplaats 'In Bedrijf'

pagina **10**
De dag van...
Connie Bonnes, muziektherapeut

pagina **12**
Gerontopsychiatrie
Wonen 'op de Eik': Genoeg te doen!

pagina **14**
Dementie
Casemanagers dementie

De zingevingsconsulente	**16**	**50 jaar het Parkhuis!**	**20**
Cliëntenservicebureau	**17**	**De pollepel**	**22**
Cliëntenvertrouwens-persoon	**17**	**Vrienden van...**	**23**
		Prikbord	**24**
Cliëntenraad	**18**	**Column**	**26**
Vrijwilliger in het zonnetje	**19**	**Van de Raad van Toezicht**	**27**

Cliënt zijn bij de dagbehandeling én tegelijkertijd vrijwilliger? Ja hoor, dat kan!

Rieneke van der Net is één van de bezoeksters van Torenzicht, de dagbehandeling voor Jonge mensen met dementie. Tegelijkertijd is Rieneke, ondanks haar eigen ziekte, vrijwilliger in het Parkhuis en van grote betekenis voor één van de bewoonsters van Dubbelsteyn, Lida Rutte.

Lida ziet slecht en is daarom op haar gehoor aangewezen. Iedere maandag zingt Rieneke met haar en vertelt haar verhalen. Lida vindt het heerlijk om naar de verhalen te luisteren en wanneer zij zingt, komen de herinneringen aan vroeger weer boven: hoe zij als kind zong met haar moeder en in het koor. Maar ook het zingen met haar zoons. Zij fleurt duidelijk op van de bezoeken van Rieneke. En dat doet Rieneke veel plezier.

Astrid Volders, *zingevingsconsulent:* “Een paar maanden geleden werd ik benaderd door Nicky van Veen, begeleider bij Torenzicht, Eén van de bezoekers van de dagbehandeling, Rieneke van der Net, wilde graag iets betekenen voor een bewoner van het Parkhuis. Ik ben toen in gesprek gegaan met Rieneke. Ze wilde graag iemand voorlezen en samen kerkelijke liederen zingen. Ik vond dat heel moedig van haar. Zou het bezoeken van een bewoner van het Parkhuis niet te confronterend voor haar zijn, vanwege haar eigen ziektebeeld?”

“Rieneke overtuigde me en ik ging voor haar op zoek. Ik wilde haar een veilige omgeving bieden, dichtbij Torenzicht, zodat zij daar zelf naar toe kon lopen. Ik moest eigenlijk meteen aan Dubbelsteyn denken, waar Lida altijd heel enthousiast meezingt tijdens de zingevingsbijeenkomsten en geniet van Bijbelse vertellingen. Zo zijn de twee dames aan elkaar gekoppeld. De eerste keer ben ik meegegaan, maar al snel bleek mijn aanwezigheid totaal overbodig. De dames konden het heel goed zonder mij af! Ik heb Rieneke op weg geholpen met teksten en liederen. Laatst heeft een collega van Dubbelsteyn de dames van nieuw materiaal voorzien. Via de rapportages lees ik hoe het gaat en tussendoor informeer ik ook bij Rieneke. En wat zo leuk is: de collega’s van Dubbelsteyn zien Rieneke als de vrijwilliger die met mevrouw Rutte komt lezen en zingen. En dat is natuurlijk ook zo!”

Rieneke: “De reden waarom ik naar Torenzicht ga, is niet plezierig. Het hoort bij mijn ziekte en soms is het moeilijk om daarmee om te gaan. We moeten maar afwachten wat ons te wachten staat. De ene keer denk ik: ‘Ik laat het maar over me heen komen’, maar de andere keer overheerst: ‘Wat staat me allemaal te wachten?’ Je wilt zo graag grip hebben als mens, en dat heb je niet. Toch had ik toen ik na mijn vakantie weer hier binnenkwam, wel het gevoel dat ik weer thuiskwam. Het is een fijne groep.”

“Maar ondanks dat er bij Torenzicht voldoende dingen zijn om me mee bezig te houden, miste ik het échte contact met de mens, zoals ik dat eerder tijdens mijn vrijwilligerswerk had. Vroeger heb ik bij de gemeente gewerkt en deed ik vrijwilligerswerk. En ik wil graag iets voor mensen blijven betekenen. Daarom is het heel fijn dat de ruimte is gevonden om dit te kunnen doen en ik weer als vrijwilliger kan werken. Als ik naar Lida toe ga is dat fantastisch!”

Nieuws van: Werkplaats 'In Bedrijf'

In de zomerperiode is in de Egstraat veel werk verzet. Vanuit diverse kanten komen weer volop opdrachten de werkplaats binnen. Naast die van onze vaste opdrachtgevers, komen er ook leuke onverwachte klussen op ons pad. Steeds opnieuw gaan wij met elkaar aan de slag. Zo zijn er weer diverse mailingen het land in gestuurd, waarvan wij de enveloppen hebben gevuld en voorzien van stempels. We hebben labels voorzien van codes, stekkers in elkaar gezet, verjaardagskaarten gevuld met ballonnen en rubberprofielen secuur op maat gesneden.

Ruimte voor opdrachten

Toch is er nog altijd ruimte voor opdrachten. Dus heb je een kleine of grote klus? Neem contact met ons op. Tegen een zeer aantrekkelijk tarief, verzorgen wij secuur, snel en onder deskundige leiding uw opdracht.

Bestel je aanmaakhout!

Het wordt weer kouder… misschien heb je aanmaakhout nodig? Een aantal cliënten heeft de laatste weken hun spierballen getoond en oude pallets gesloopt, zodat wij weer een voorraad aanmaakhoutjes hebben liggen. Een zak is zo afgehaald bij In Bedrijf aan Egstraat 10. Geef even een belletje op 0614643383 of mail ons via Werkplaats@hetparkhuis.nl. Dan zetten wij jouw bestelling alvast klaar!

Chauffeur gezocht

We zijn blij dat naast de vaste cliënten van het Dijckhuis, ook onze externe medewerkers, de Werkplaats weer weten te vinden na die bizarre coronaperiode.
En ook al onze onmisbare vrijwilligers zijn weer actief! Sommigen hebben we ruim een jaar moeten missen en zij ons. Helaas is Leen gestopt, maar hij is nog wel actief bij het Dijckhuis. Wij, personeel en medewerkers, zijn trots en blij dat Esther, Jaap, Ger, Piet en Reinier elke week weer vol enthousiasme de Werkplaats opfleuren met hun gezelligheid. De meeste vrijwilligers rijden ook op de bus, waarmee zij een belangrijke taak op zich nemen.
In de afgelopen periode hebben de collega's van het Dijckhuis voor een groot deel het rijden op de bus op zich genomen, waarvoor onze dank! Maar… we zijn nog op zoek naar een chauffeur voor de vrijdagochtend, van 9.00 tot 12.00 uur. Lijkt dit u leuk? Neem dan contact op met Sandra Flach via s.flach@hetparkhuis.nl

50 jaar het Parkhuis!

Ook bij In Bedrijf is tijd voor ontspanning. Op 7 september was het feest, want het Parkhuis verjaarde: 50 jaar! De verjaardag werd ook op de werkplaats gevierd met een vrolijk en gezellig optreden van 'Old Man Fergus'. Het was prachtig weer, dus buiten in de zon brachten Eef en Hennie vrolijke Ierse volksmuziek ten gehore. Dankjewel het Parkhuis voor deze gezellige dag!

In Bedrijf is in 2000 opgericht voor cliënten met het syndroom van Korsakov. *Veel cliënten die werkzaam zijn bij In Bedrijf wonen in het Dijckhuis. In Bedrijf biedt zinvolle arbeidsmatige dagbesteding op maat waarbij structuur het kernwoord is. Samen met de begeleider wordt gekeken welke werkzaamheden aansluiten bij de individuele wensen en mogelijkheden van de medewerker. Werken bij In Bedrijf motiveert en stimuleert de medewerker om individueel of in groepsverband zinvol bezig te zijn, en zorgt voor een gevoel van waardering en erkenning.*

De Dag van:
Connie Bonnes, muziektherapeut

Dinsdagochtend: Muziektherapie in het Dijckhuis

Iedere dinsdagmorgen wordt in de bibliotheek van het Dijckhuis muziek gemaakt. Er staan diverse instrumenten en een kleine installatie met microfoon om versterkt te kunnen spelen en zingen. Muziektherapie wordt in het Dijckhuis in individuele- of groepssessies aangeboden als onderdeel van behandeling van de bewoners met het syndroom van Korsakov. Bij receptieve muziektherapie wordt naar muziek geluisterd, bij actieve sessies gaan bewoners zelf aan de slag. Zij mogen kiezen: welk instrument wil je gebruiken, of luister je liever naar muziek? Sommigen maken de keuze snel, anderen krijgen daarbij hulp.

Een bewoner krijgt een indicatie voor muziektherapie wanneer er problemen zijn door de verstoring van de 'regelfunties' van het brein. Straaten (2010) beschrijft drie verschillende probleemgebieden:

- Problemen met **starten** (passiviteit, apathie),
- Problemen met **stoppen** (impulsiviteit en ontremming) en/of
- Problemen met **reguleren** (gebrek aan organisatievermogen).

Onderstaande praktijkvoorbeelden maken duidelijk wat muziektherapie hierbij kan betekenen:

Doel - Starten

Met een aantal mannen in de huiskamer vindt een sessie plaats om communicatie en interactie te stimuleren (Smeijsters, 2008). Ze kiezen om de beurt liedjes uit die we vervolgens met gitaarbegeleiding en hulp van YouTube zingen of luisteren. Is de open keuze moeilijk? Dan krijgen ze de keuze uit twee nummers. Kölsch (2005) verklaart dat bij het beluisteren of maken van muziek alle cognitieve processen zoals waarneming, het denken, de concentratie en het geheugen worden geactiveerd. Muziektherapie draagt zo bij aan het doorbreken van passiviteit.

Doel - Stoppen

Bij een andere sessie zingen we bekende liedjes. Op het oog (en oor) een 'gezellige' activiteit, maar wel met wetenschappelijk bewezen voordelen: actieve muziektherapie heeft invloed op impulsief gedrag en overgevoeligheid voor prikkels. Muziek stimuleert het opslaan van informatie in het geheugen, het vooruitlopen op toekomstige informatie en het vergelijken van verleden, heden en toekomst (Van Bruggen-Rufi in Smeijsters, 2008). Het cognitieve aspect, zoals het herkennen van muzikale structuren, maakt dat mensen in staat zijn om al luisterend muziek te structureren (Kölsch, 2005). En het heeft een bewezen effect op de verbetering van stemming en zelfvertrouwen!

Doel - Regulatie

Tijdens een individuele sessie speelt een bewoonster een improvisatie achter de piano. Zij noemt het een compositie en dat klopt; bij iedere sessie komen de klanken van eerdere sessies terug. Door de inzet van improvisatietechnieken (Bruscia, 1987) lukt het haar deze keer een nieuwe melodie in te zetten. Hierbij kan ze klanken reguleren en organiseren, veranderen en beïnvloeden. Aan het eind van de sessie zegt ze met een glimlach: "Dit was een goed begin van de dag".
Ik denk hetzelfde: "Een goed begin van mijn dag". Soms zijn de effecten van muziektherapie meteen zichtbaar, soms is er geduld en doorzettingsvermogen nodig. Geïnspireerd door alles wat voorbijkwam op een ochtend in het Dijckhuis, vervolg ik mijn weg.

Wonen 'op de Eik'
Genoeg te doen!

De tafel dekken, kippen verzorgen… Vriendinnen Wil den Dunnen (77) en Hennie Meure (61) vervelen zich geen moment bij de Eik. De vriendinnen kennen elkaar alweer meer dan 15 jaar. Ze wonen bij de Eik, de gerontopsychiatrische afdeling van het Parkhuis. Een afdeling waar ze regelmatig voor gezellige reuring zorgen. Stil zitten ze niet vaak: ze verzorgen de kippen, zijn creatief bezig of steken de handen uit de mouwen.

"Vanmorgen om 07:00 uur was ik al op de afdeling", vertelt Wil. "Eerst heb ik de kippen verzorgd, daarna koffie gedronken en mijn eigen was gedaan. En vanavond om half zes, tijdens het tafeldekken, maak ik een praatje met de mensen. Vroeger heb ik altijd in het ziekenhuis gewerkt. Ik was waarnemend hoofd huishoudelijke dienst. Ik had het er erg naar mijn zin, en kon het met iedereen goed vinden."
Ook Hennie is actief: "Soms help ik op vrijdag om 09:00 uur met het verschonen van de bedden, het aanvullen van handdoeken en het bijvullen en legen van prullenbakken. Sommige kledingstukken was ik zelf, maar niet alles. De rest gaat naar de stomerij. Vroeger werkte ik in het ziekenhuis, als afdelingsassistent op de kinderafdeling. Maar ik hielp ook mensen uit bed en in bad, en ik met ging met een karretje rond om eten te brengen."

Structuur

Activiteitenbegeleider Claudia Koppenaal werkt sinds 2017 bij de Eik. "Iedere bewoner hier heeft eigen taken, passend bij wat hij/zij kan of leuk vindt om te doen. Het rooster biedt structuur en dat vinden veel bewoners prettig. Afwassen, kippen voeren, tafel dekken. De taken worden goed verdeeld. Als er een gat is in het rooster, vult Wil het vaak op. Zij helpt graag."

Hobby's en activiteiten

Er is ook ruimte voor ontspanning. Hennie: "Mijn hobby's zijn handwerken en kaarten maken". Wil: "Ik heb wel eens een sjaal van Hennie geregen; echt een lekker warme sjaal." En beide dames sporten graag. Daarvoor maken ze gebruik van de fitnesruimte van de fysio. Fietsen, de loopband, werken met gewichten, tijdens het sporten wordt er heel wat afgelachen. Op de vraag wat ze van de begeleiding vinden hoeft Wil niet lang na te denken: "Claudia is een schat, echt een uit duizenden. Ze doet het heel goed! Met twee kinderen en dan ook nog zo'n drukke baan. En ze heeft goede ideeën. Voor het thema herfst hebben we zelf met lampionplantjes en lampjes heel gezellige versiering voor de woonkamer gemaakt."

Kleinschalig wonen

In 2022 verhuizen de bewoners van de Eik naar afdeling Dubbelsteyn, een kleinschalige woonvorm waar kleine groepen van ongeveer acht bewoners samen met een team van vaste medewerkers een eigen huishouden vormen. De dagindeling bepalen ze in overleg. De gewoonten en wensen van de bewoners zijn daarin leidend. Medewerkers hebben meer een begeleidende en verzorgende rol dan dat ze verplegen. Hennie: "We wonen hier nu ook fijn. Ik bof, want ik heb een eenpersoonskamer. Net als straks in Dubbelsteyn. Ik ben echt heel benieuwd hoe het daar is." Wil knikt instemmend. "Ik ook! Straks krijgt iedereen een eigen kamer met douche en toilet. Ik ga wel eens kijken naar de nieuwbouw, dan zie je hoe de bouwvakkers bezig zijn. Het is toch onvoorstelbaar dat ze zo kunnen bouwen."

Casemanagers dementie

Steun en toeverlaat voor de cliënt én mantelzorger

Sabrina

Vind maar eens je weg in de wereld van regels, wetten en (zorg)mogelijkheden rondom dementie. Dat is best ingewikkeld. Een casemanager dementie biedt dan uitkomst. **Sabrina Penning** (de Merwelanden) en **Michelle Moerkerken** (Aafje) zijn beide casemanager.

Samen met hun collega's van het Spectrum en het Parkhuis zijn ze een luisterend oor en aanspreekpunt voor mensen met dementie en hun naaste(n) in de regio Dordrecht. Ze helpen hen om te gaan met de ziekte en de veranderingen die het met zich meebrengt in het dagelijks leven. Hulp die vaak komt als geroepen.

Casemanagers gaan op huisbezoek, hebben gesprekken met cliënten en mantelzorgers en zijn een luisterend oor. "Luisteren en horen wat degene zegt, is van groot belang om de juiste zorg te kunnen bieden. Onderwerpen als rouw, verlies en toekomstplanning komen aan bod. Vaak worden we gezien als steun en toeverlaat", vertelt Michelle. "Een van de eerste dingen waar we dan ook aan werken is de vertrouwensband met de cliënt", vult Sabrina aan.
Casemanagers zijn een vast en vertrouwd gezicht. Ze zijn getraind in het omgaan met dementie en herkennen de weerstand of hulpweigering. Welke ondersteuning ze geven, hangt af van de hulpvraag. Daarvoor kunnen ze een beroep doen op een groot netwerk van professionele instellingen en organisaties in de regio. Sabrina: "We zijn er ook voor de mantelzorger. Die is vaak veel tijd kwijt met het vinden van de juiste informatie. Laat ons helpen, dat scheelt een hoop tijd en frustratie!"
De casemanager kan begeleiden en helpen met vragen als:

- Hoe vraag ik een indicatie aan?
- Hoe ga ik om met de dementie van mijn partner?
- Hoe kan ik omgaan met reacties van mijn vader of moeder?
- Ik voel me opzij geschoven, maar ik wil me graag gehoord en begrepen voelen. Wat kan ik doen?
- Hoe komt mijn partner in aanmerking voor dagbesteding?
- Kan ik nog op vakantie?

Misverstand

"Er wordt wel eens gedacht dat iemand met dementie moet verhuizen naar 24-uurszorg op het moment dat wij betrokken worden. Maar dat is niet ons doel. Wij zijn er juist om mensen zo lang, veilig en gelukkig mogelijk thuis te laten wonen. Wij observeren, signaleren en houden ruggespraak met alle betrokken partijen. Van die verhuizing is pas sprake wanneer de thuissituatie geen veilige plek meer is", vertelt Sabrina.

Schakelen

"Niet één dag is hetzelfde", vervolgt ze. "De hele dag door is het schakelen tussen telefoontjes, mailtjes, huisbezoeken, crisissituaties of een mantelzorger die er doorheen zit. En tussendoor is het belangrijk om ook je collega's te zien. Die afwisseling maakt dat ik mijn werk zo graag doe."

Hier doen we het voor!

Michelle: "Ik kan echt genieten van kleine successen. Er was bijvoorbeeld een mevrouw die heel erg bang was. Via de WMO kwam er een indicatie, daarmee kon de casemanager een individueel begeleider inzetten die samen met haar bij de dagbesteding ging kijken. En nu is ze gestart en heeft het er erg naar haar zin. Het is een fijn idee dat je op die manier iets voor iemand kunt betekenen."
Sabrina: "Of mensen die heel goed op jou reageren. Dat je tips kunt geven aan de zorgmedewerkers, van doe dit eens of probeer dat eens, waardoor je verder kan in het proces van begeleiden. Het persoonlijke contact dat je hebt, daar geniet ik van."

Michelle

Algemene informatie

Iedereen bij wie de diagnose dementie is vastgesteld heeft recht op een casemanager, maar ook bij een niet pluis gevoel kan een casemanager instappen. In de regio Dordrecht werken de volgende organisaties nauw samen: stichting Aafje, de Merwelanden, het Spectrum en het Parkhuis. Op de website ***www.ketenzorgdementie-waardenland.nl*** *vind je meer informatie en contactgegevens. Je kunt ook contact opnemen met het Cliëntenservicebureau van het Parkhuis.*
Bel 078 622 00 11 of mail csb@hetparkhuis.nl

De zingevingsconsulente

Door Astrid Volders

Terugkijken

Ik krijg de vraag om langs te komen bij een bewoner. Haar gezondheid gaat achteruit en het is onzeker hoeveel tijd er nog is. Wanneer iemand vraagt om geestelijke bijstand kan én mag ik niet weigeren.

Ieder mens heeft daar recht op: zo staat het beschreven in artikel 6 van de grondwet. Ik ga in zo'n geval altijd zo snel mogelijk naar de bewoner toe. Er is mij veel aan gelegen dat iemand het leven goed kan afsluiten en als een heel mens kan sterven, zonder 'losse eindjes'. Al is dat laatste helaas niet altijd haalbaar. Misschien herinnert u zich nog de ziekenzalving van vroeger, waarbij een geestelijke aan huis kwam om dit ritueel uit te voeren. Bewoners van het Parkhuis kunnen een ziekenzegen ontvangen. Dit is een ritueel waarbij iemand de zegen ontvangt om goed aan de laatste reis te kunnen beginnen. Dit kan op christelijke wijze ingevuld worden met een Bijbeltekst en een gebed, of eigentijds met een gedicht. Familie en/of zorgmedewerkers kunnen hierbij aanwezig zijn en ook zelf een rol vervullen.

De bewoner was goed aanspreekbaar. Zij wilde de zegen ontvangen zonder dat er anderen bij aanwezig waren. Het is heel intens en ook intiem om dit ritueel samen met de bewoner te doorlopen, doordat we tijdens het ritueel stilstaan bij het feit dat in het leven niet altijd alles zo is gegaan als je wenste. Mensen zijn nu eenmaal niet perfect en soms kampt iemand met spijt of schuldgevoel.Tijdens het ritueel wordt er voor die momenten, in stilte, om vergeving gevraagd.
Deze bewoner knapte na de ziekenzegen op, maar het ritueel had wel iets bij haar in beweging gezet. Ze wilde haar levensverhaal met mij delen. Dit bracht verdriet met zich mee, ze had geen gemakkelijk leven gehad. Ik noem het altijd 'het einde leven gesprek'.
Het staat in het teken van opruimen en in het reine komen met alles wat op je pad kwam. De bewoner bepaalt wat hij/zij wil delen en ik volg. De beleving en ervaring van de bewoner staan centraal. Het maakt voor mij niet uit of het verhaal waar is. Nabij zijn is in deze fase het belangrijkste.

De bewoner was dankbaar voor de begeleiding en aandacht. De vertrouwelijke gesprekken gaven haar het gevoel dat haar verhaal ertoe deed, en door de gesprekken was ze in staat om anders, liefdevoller, naar zichzelf kijken. Meestal begint het proces van terugkijken op het geleefde leven door bewoners en hun naasten direct na de verhuizing naar het Parkhuis. Deze verhuizing luidt een nieuwe en vaak laatste levensfase in, waarbij van het oude leven afscheid wordt genomen. En dit accepteren kan alleen door, in dankbaarheid, terug te kijken op het geleefde leven. En dat is vaak een grote uitdaging!

Cliëntenservicebureau

Wilt u weten wat het Parkhuis voor u of uw naaste kan betekenen?
Voor meer informatie belt of mailt u naar ons Cliëntenservicebureau. Marjan Spaans en Gerda Vervelde staan u graag te woord. Zij zijn te bereiken via 078 622 00 11 of via csb@hetparkhuis.nl

Cliëntenvertrouwenspersoon

Binnen de Wet zorg en dwang is geregeld dat iedere cliënt met een psychogeriatrische aandoening (zoals dementie) recht heeft op een cliëntenvertrouwenspersoon (CVP). Voor het Parkhuis is Nazma van Belle, vanuit Adviespunt Zorgbelang, cliëntenvertrouwenspersoon Wet zorg en dwang. Zij werkt niet voor het Parkhuis, is onafhankelijk en ondersteunt de cliënt en/of vertegenwoordiger en staat hen bij.

Hallo, ik ben Nazma van Belle!
06-57208 528
nazmavanbelle@zorgbelangcvp.nl

Als u vragen heeft over onvrijwillige zorg, kunt u bij haar terecht. Bijvoorbeeld over iets wat u moet, maar niet wilt. Of juist om iets wat u graag wilt, maar niet mag.

Nazma werkt op:
maandag, dinsdag, woensdagochtend en donderdag

Van de Cliëntenraad

De langverwachte Wet medezeggenschap cliënten-raden zorginstellingen, beter bekend als de Wmcz2018, is per 1 juli 2020 van kracht.

Met deze wet worden bepaalde rechten en plichten voor de cliëntenraad uitgebreid. Het huidige verzwaard adviesrecht wordt bijvoorbeeld vervangen door het instemmingsrecht. Dit betekent dat de cliëntenraad moet instemmen met bepaalde voorgenomen besluiten vanuit de Parkhuis organisatie. Een duidelijke uitbreiding van ‘onze’ rechten.

Huiskamerraden

Eén van de doelstellingen van de nieuwe wet is om medezeggenschap op lokaal niveau te versterken. Binnen het Parkhuis was hier al invulling aan gegeven door het oprichten van de huiskamerraden. Vanwege de corona-crisis is dit traject helaas stil komen te liggen. Als cliëntenraad zijn wij groot voorstander van medezeggenschap op huiskamer- of locatie niveau. Het traject willen wij dan ook graag snel weer opstarten, samen met de medewerkers van het Parkhuis.

Medezeggenschapsregeling

Met de invoering van de nieuwe wet moest er ook een nieuwe medezeggenschapsregeling opgesteld worden. In deze regeling staan de afspraken tussen de cliëntenraad en bestuurder van het Parkhuis. Na een arbeidsintensief, maar constructief traject, is de regeling inmiddels ondertekend door Paul van Gennip, bestuurder van het Parkhuis en Ruud Mol, voorzitter van de cliëntenraad. Hiermee is de medezeggenschap van familie en bewoners van het Parkhuis weer verder versterkt.

Samen sterk!

Met de nieuwe wet hebben we meer rechten gekregen, maar dat geeft ook meer verplichtingen en verantwoordelijkheden. Het is prettig als je dit met meerdere mensen kunt doen.

In het zonnetje

Door Corina Mos,
vrijwilliger

Het blijft wennen wat dementie met mensen doet. Sommige bewoners krijgen een lege blik, anderen lopen onrustig heen en weer. Maar er zijn ook bewoners die je monter begroeten met een goedemorgen. En daar tussendoor lopen allerlei medewerkers in gekleurde jasjes, al naar hun taak, schoon te maken, te zorgen, en te regelen. Het lijkt een carrousel van ongeregeldheden, maar er zit wel degelijk structuur in.

Deze keer kom ik voor mevrouw Annie. Mevrouw Annie zit in een rolstoel en haar voetsteunen zijn gevonden. “Altijd kwijt”, meldt Annie, maar vandaag niet. Deze stille dame die haar koffie aan de grote tafel drinkt en verdrinkt in haar eigen bubbel door de drukte om haar heen, wordt een kwetterende dame zodra we buiten zijn. Volgens één van de zorgmedewerkers lust Annie graag komijnekaas. Er is markt. “Wat een heerlijk windje” hoor ik voor me. De rododendrons waaraan ze voelt bij de tuinen waar we langs komen, zijn bloemkoolbloemen, zó groot. Haar stem is zacht en de wind blaast haar geluid weg. Dus staan we midden op de stoep stil voor diverse onderonsjes. We leren elkaar kennen.
Bij de kaasboer is het stukje kaas dat ze mag proeven niet je-dat. Slappe hap vindt Annie. Ze zoekt blokkaas. Ik kijk de kaasboer aan en die schudt zijn hoofd. Ze weet het goed uit te leggen: plakjes kaas zonder korst met iets tussen ieder plakje. En de kaas is vierkant. Een andere klant vertelt dat dit alleen in de supermarkt te koop is. Dus gaan we samen naar de supermarkt. “Dit is een soort Bas van der Heijden” concludeert mevrouw Annie. Tot mijn verbazing en verbijstering vindt ze blokkaas en het ziet er precies zo uit als ze beschreef. Het is nog komijnekaas ook!

Ik ben verbijsterd door mijn eigen stille oordeel. Ik had nog nooit van blokkaas gehoord en totaal niet verwacht het te vinden. Niet alles wat iemand met dementie zegt is niet bestaand, vaak is er nog veel van hun “oude” ik levend. Ze missen vaak de tools om het ons, mensen zonder dementie, duidelijk te maken.
Het is de kunst voor ons om goed te hóren. Ik knoop het nog eens extra in mijn oren. Ik word er vrolijk van, deze dag is er iets dat ik gehóórd heb van mevrouw Annie. O! Daar is de bakker, daar kunnen we koffiedrinken, maar wel met wat erbij! Mevrouw Annie wordt helemaal wakker. Een taartje! Welk taartje ziet er in de vitrine het lekkerste uit? Slagroom! Met fruit erbovenop!
Gewoon onderdeel zijn van het dagelijks leven. De krant betalen en de boodschap op de band leggen. Binnen wat mogelijk is doen wat ze kan, daar wordt mevrouw Annie blij van. En ik ook.

Het Parkhuis bestaat 50 jaar!

Op 7 september vierde het Parkhuis het 50-jarig jubileum! Vanwege de geldende coronamaatregelen kon dit jubileum nog niet groots gevierd worden. Een aantal activiteiten verschuift daarom naar een later moment, maar deze dag kon natuurlijk niet ongemerkt voorbij gaan.

Op de 50-jarige verjaardag van het Parkhuis waren er feestelijke optredens en activiteiten op de verschillende locaties: muzikale optredens van Maarten Teekens, Sunny Side Up, Old Man Fergus en Frank and the club, een bezoek van miMakkers, Duo A, Troubadour Kees Wagenaar, Sam Shine Steltentheater, poppenspeler Jacobus Wieman en meer. En ook aan de innerlijke mens werd gedacht!

Het Parkhuis is al 50 jaar een begrip in Dordrecht, en in het bijzonder in Dubbeldam. In deze wijk opende het verpleeghuis in 1971 de deuren aan Haaswijkweg Oost voor mensen met dementie. Ook na 50 jaar is de organisatie nog volop in ontwikkeling. Het Parkhuis wil zich ontwikkelen tot het regionale expertisecentrum op het gebied van dementie, Korsakov en gerontopsychiatrische problemen. Medewerkers krijgen dan ook volop de kans zich te ontwikkelen. En met de nieuwbouw aan de Haaswijkweg Oost wordt een fijne, passende woonomgeving voor bewoners en prettige werkomgeving voor medewerkers gecreëerd, voorzien van moderne zorgtechnologie. Al 50 jaar staat het welzijn van de cliënten op de eerste plaats. Dit blijft zo. Om over nog eens 50 jaar nog steeds hartverwarmende zorg te kunnen bieden!

Kijk en geniet mee van deze kleine impressie.

De Pollepel

Echt herfst: Pompoensoep

bereidingstijd 15 minuten
kooktijd 35 minuten - 8 kommen

Ingrediënten

- 1 pompoen in blokken
- 1/2 winterpeen in blokjes
- 1 ui gesnipperd
- 2 teentjes knoflook gesnipperd
- 1 dl witte wijn
- 6 el crème fraîche
- 4 groentebouillonblokjes
- 1 prei in ringen
- 6 plakken ontbijtspek in reepjes
- 1 el sojasaus (of naar smaak)
- 3 el olijfolie
- 1,5 liter water
- peper & zout
- handje fijngesneden peterselie

Instructies

- Versnipper 1 ui en 2 teentjes knoflook.
- Was de winterpeen en de pompoen. Snijd vervolgens een halve winterpeen in blokjes. Verwijder het bovenstuk en het onderstuk van de pompoen en snijd eventuele onzuiverheden eruit.
- Snijd de pompoen dwars doormidden en haal met een lepel de zaden eruit. Snijd nu elke helft in blokken.
- Verhit in een grote soeppan de olijfolie en fruit de ui samen met de knoflook.
- Voeg nu de blokjes pompoen en winterpeen toe en roer door. Laat deze 5 minuten stoven.
- Snijd de prei in ringen.
- Na 5 minuten afblussen met de witte wijn en iets laten inkoken.
- Voeg nu het water, de bouillonblokjes en de helft van de gesneden prei toe en laat dit een half uur stoven totdat de pompoen zacht is.
- Voeg de crème fraîche toe zodra de pompoen zacht is en pureer alles met een staafmixer.
- Voeg de rest van de preiringen toe aan de soep en breng het geheel op smaak met een beetje sojasaus, peper en zout. Roer 1 minuut door. Voeg eventueel nog peper en zout toe.
- Schep de soep op en doe in het midden nog een kleine eetlepel crème fraîche. Garneer tot slot met wat fijngesneden peterselie.

Eet smakelijk!

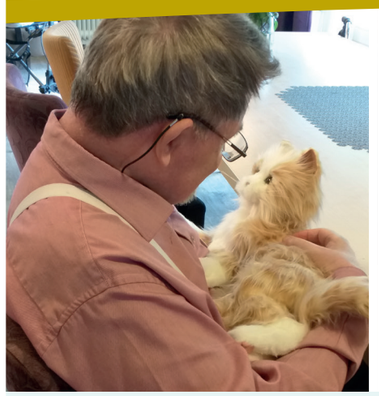

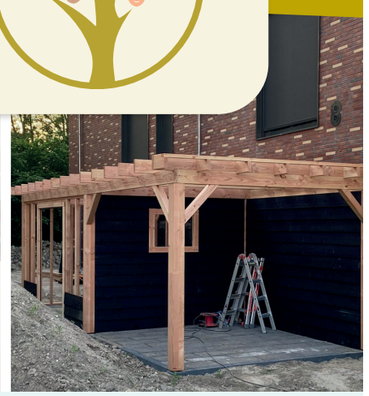

Op 14 oktober 1987 werd de vereniging Vrienden van het Parkhuis opgericht. Een initiatief met een duidelijk doel: iets extra's doen voor de bewoners van het Parkhuis, onder het motto 'Iets extra's geeft een plus'.

De Vrienden van het Parkhuis bieden de bewoners iets extra's: prettige ervaringen, die zij herkennen en aanleiding kunnen zijn tot hartverwarmende communicatie met een lach en een traan. Denk aan ervaringen op het vlak van levenswensen, ontspanning en wonen. De Vereniging steunt het Parkhuis in de realisatie van haar kernwaarden door samen en zelfstandig verrassende leuke activiteiten te initiëren en organiseren.

Als Vrienden van het Parkhuis weten we dat de bewoners kunnen rekenen op optimale zorg en aandacht. Maar er blijven altijd wensen over die het wonen en het dagelijks leefpatroon nét iets leuker en aangenamer kunnen maken. Voor dat EXTRAATJE willen wij als Vrienden graag zorgdragen.

Door de jaren heen hebben we al heel wat wensen in vervulling kunnen laten gaan. En daar gaan wij graag mee door!

Word lid van de Vrienden

Wilt u ook wat extra voor de bewoners doen? Dat kan door lid te worden. U bent al lid vanaf € 20 per jaar. Met uw lidmaatschap kunnen wij leuke evenementen blijven organiseren, en materialen kopen om de woonomgeving van onze bewoners zo aangenaam mogelijk te maken.

info@vriendenvanhetparkhuis.nl
www.vriendenvanhetparkhuis.nl
078 – 622 00 00

Prikbord

Wat gebeuren er toch veel leuke dingen in het Parkhuis! Wil je op de hoogte blijven? Op onze Facebook en Instagram pagina's plaatsen we meerdere keren per week leuke berichten. Zo ging het Parkhoff op Safari in Beekse Bergen, kwam Pony Lovy laatst weer langs op de Ceder en brachten knuffelkonijnen een bezoek aan het Polderhuis. Beelden waar je vrolijk van wordt!

In deze Parkpraat **een terugblik op een heerlijke zomermiddag in de binnentuin in september.** Patricia, Gertjan en Letizia van Mastrigt van IJssalon IJs krimpen trakteerden die middag de bewoners op ijs. Samen met het zonnetje en muzikaal optreden werd dit een heerlijke ouderwetse, vrolijke en ontspannen middag. Daarvan willen we er meer!

En **een impressie van de bootvakantie** kunnen we je niet onthouden! Op 10 oktober scheepten bewoners, medewerkers en vrijwilligers aan de Merwekade in op Vakantieschip Prins Willem-Alexander. Op 11 oktober vertrok het schip om vijf dagen lang een tocht te maken langs mooie plaatsen in Nederland. Aan boord werd gezorgd voor leuke activiteiten en optredens én heerlijk eten. En natuurlijk werd er iedere dag aangemeerd om de plaatsen langs de route te bezichtigen. Dankzij de goede zorgen en het harde werk van vrijwilligers, medewerkers en familie hadden de bewoners een fantastische bootvakantie. Wat hebben we dat gemist vorig jaar!

Bootvakantie

Zomermiddag in de binnentuin

De Column

Door Anneke van der Giessen,
vertrouwenspersoon/ voormalig muziektherapeut

Het draaiorgel

Er werd mij vorig jaar gevraagd of ik af en toe met het draaiorgel buiten langs de afdelingen wilde gaan. Blij dat ik in deze coronatijd iets voor de bewoners kan doen, maak ik een afspraak. De zondagmiddagen zijn het prettigst voor de afdelingen, dus ga ik voor de eerste keer het draaiorgel ophalen en loop ermee naar buiten. Ik besluit eerst naar de afdeling te gaan die het gemakkelijkst aan de buitenkant te bereiken is. Daar zal ik dan kijken hoe ik alles het beste kan laten verlopen. Zodra ik met het orgel naar buiten loop, zie ik kinderen voor de ramen van de afdeling spelen. Ze springen touwtje, ze krijten nummers op de straat, ze hinkelen en op een tafel staan schildersspullen. Wat een leuk initiatief. “Kom er maar bij hoor”, zegt de mevrouw die bij de kinderen hoort.

En daar staan we dan; de hinkelende meisjes, de kinderen op hun knietjes aan het krijten, de jonge schildertjes en het draaiorgel. Voor mij is het nieuw, en ik merk dat dat ook geldt voor de mevrouw en de kinderen. Eerst maar eens zoeken hoe zo’n draaiorgel werkt, want een piano sla ik zo aan en er is muziek, maar een draaiorgel moet ik echt leren bespelen. Boekjes erin en een knopje indrukken, dat moet lukken. En ja hoor, daar komt de muziek! De kinderen kijken op van hun spel en ik zie beweging in de huiskamer. De bewoners komen naar de ramen om te kijken waar de muziek vandaan komt en wat daar allemaal gebeurt.

De kinderen stoppen met krijten en hinkelen. De ramen worden zelfs een klein stukje opengedaan. Binnen zie ik bewoners wiegen en dansen, ze lachen en doen de duimen omhoog. Bewoners die in de rolstoel zitten worden voor het raam gezet. En de kinderen? Die hebben spontaan een kring gemaakt. Ze lachen en draaien en draaien en draaien … Even is alles vergeten, even is iedereen blij. Even is iedereen geraakt door de orgelklanken. Even is iedereen verbonden, verbonden door muziek.

Nieuwe Toezichthouder van het Parkhuis komt uit de buurt

Door Aart-Jan Boor

Sinds het voorjaar van 2020 ben ik lid van de Raad van Toezicht (RvT) van het Parkhuis. Mijn naam is Aart-Jan Boor en ik ben geboren en opgegroeid in de wijk Stadspolders. Het Parkhuis was bij mij dus bekend.

Tijdens mijn studie Economie & Informatica aan de Erasmus Universiteit verhuisde ik naar het centrum van de stad. Via een korte tussenstop in Krispijn kwam ik een paar jaar geleden met mijn vrouw en 3 kinderen in het Land van Valk terecht.

Vrij kort daarna werd ik geconfronteerd met de impact van dementie in mijn directe omgeving. Het heeft veel indruk op mij gemaakt te zien hoe snel dementie iemand kan veranderen, wat dat voor diegene en de naasten betekent. Door deze ervaring was ik direct gemotiveerd te solliciteren, toen het Parkhuis een vacature publiceerde voor de RvT. Het leek me waardevol om vanuit deze rol een bijdrage te leveren aan het faciliteren van de missie van het Parkhuis: het ondersteunen van cliënten en hun naasten met hartverwarmende zorg.

Mijn ervaring als Directeur digitale innovatie bij adviesbureau KPMG sloot goed aan bij wat het Parkhuis zocht. Ik was daar eindverantwoordelijk voor verschillende adviesprojecten voor internationale organisaties. Bij het Parkhuis werd ik voorzitter van de auditcommissie: een commissie binnen de Raad van Toezicht, die zich verdiept in de financiën en ICT van de organisatie.

Ik heb alle locaties van het Parkhuis bezocht en ben onder de indruk van hoe elke locatie met een gerichte aanpak heel goede zorg levert voor de diverse doelgroepen. Ook in de stafafdelingen en het ondersteunend bedrijf heb ik heel gemotiveerde professionals ontmoet. Ik beleef veel plezier aan deze ontmoetingen en het werk in de RvT.

Sinds een paar maanden werk ik voor het Erasmus MC als Strategisch Adviseur. Met mijn team werk ik aan strategische vraagstukken op het gebied van digitalisering. Ik hoop ook deze ervaring vanuit de RvT in te kunnen zetten voor het Parkhuis.

Ik ben trots en dankbaar om deel uit te maken van het Parkhuis en blijf mij de komende jaren zo goed mogelijk inzetten om een bijdrage te leveren aan deze mooie organisatie! Wat de RvT precies doet vertellen we u in de volgende Parkpraat.

1971 - 2021

het PARK HUIS 50 jaar
hartverwarmend & bekwaam

7 september

bestond het Parkhuis

50 jaar!

het PARK HUIS
hartverwarmend & bekwaam

www.hetparkhuis.nl